

ALBINA

Revista săptăminală
a aşezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 342

8 pagini — 15 bani

Miercuri 14 iulie 1954

Spre trepte tot mai înalte

Un minunat prilej de ridicare pe trepte mai înalte a artei noastre populare, de incurajare a talentelor noi, de împletire şi mai strinsă a activităţii miilor de echipe artistice de la sate cu lupta pentru creşterea bunăstării în ţară, pentru întărirea patriei. Aşa a fost preţuit de la început cel de-al treilea concurs al echipelor artistice de amatori ale căminelor culturale.

La repetiţii, în întrecerile din sat şi pînă la raioane, sute de mii de artiştii amatori, tineri şi vîrstnici, s-au străduit şi se străduiesc să fie la înălţime, să fie în frunte.

Cei prinşi în marea întrecere artistică au înţeles că arta lor este oglinda vieţii noi şi a năzuinţelor de pace ale poporului, că jocurile, cîntecele, piesele de teatru bine alese sînt îndemnuri preţuite la munca spornică.

Creaţia artistică populară şi-a spus cuvîntul cu prilejul concursului. S-au făcut nu numai cîntece şi dansuri noi, dar chiar şi forma de prezentare a acestora s-a schimbat.

Cu prilejul consfătuirilor ce-au avut loc la sfîrşitul fazei raionale a concursului, cînd au fost analizate succesele, dar şi lipsurile, s-au desprins preţioase învăţăminte.

Iată, de pildă, raionul Găeşti. Pînă la concurs, în raion existau formaţiuni artistice doar la 4 cămine culturale. Acum 53 de cămine culturale au echipe de cor, joc, teatru, soliştii vocali, instrumentişti, cititori artistici şi prezentatori de programe. Cei care au luat parte la consfătuire au arătat că pregătirea artistică a echipelor şi repertoriile acestora s-au îmbunătăţit. Prin programele artistice prezentate, prin

întreaga lor activitate, multe cămine culturale au ajutat mai bine ca înainte la bunul mers al muncii pe ogoare, la combaterea unor metode înapoiate de muncă din raion, ca răritatul porumbului. Succesele ar fi fost şi mai mari dacă organele locale ale puterii de stat ar fi dat peste tot atenţia cuvenită concursului. Aşa stau lucrurile în comunele Petreşti, Cobia de Sus, Scheiul, — raionul Găeşti — unde sfaturile populare s-au interesat foarte puţin de activitatea căminelor culturale. Secţia culturală a sfatului popular raional n-a dat o îndrumare pricepută echipelor artistice pentru folosirea mai largă a folclorului local, s-a ocupat puţin de nivelul artistic al programelor.

În noua etapă a concursului, toate echipele artistice au datoriat să-şi îmbunătăţească pregătirea, pentru ca marea sărbătoare, 23 August, să fie întinpinată cu un deosebit avînt şi pe tărîmul activităţii cultural-artistice de masă. Milioanele de oameni ai muncii de la sate îndrăgesc echipele artistice, vor să le vadă păşind înainte, vor să primească din partea lor ajutor şi în aceste zile cînd se dă bătălia recoltării, cînd se desfăşoară marea întrecere în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre.

Avem de desprins multe învăţăminte din desfăşurarea de pînă acum a concursului. Este necesar să îmbogăţim repertoriul echipelor, să ridicăm nivelul interpretării, să descoperim noi talente. Poporul este izvorul nesecat al artei puse în slujba vieţii noi, în slujba omului, a păcii. Să ne îndreptăm mereu, cu dragoste adîncă, către acest izvor minunat.

Ţăranul muncitor învîrăşit Ichim Dumitru din comuna Răcăciuni, raionul Bacău, citeşte aproape zilnic ziarele şi revistele. În fotografie iată-l într-una din camerele casei sale citind revista „Albina”. În acelaşi timp ascultă la radio melodii populare româneşti cerute de oamenii muncii.

Colectiviştii din Văguleşti la strînsul lucernei. Fotografia ni-i arată jucînd o horă în pauza amiezii. Dar ce muzică le saltă picioarele jucătorilor? Frunza din care cîntă cu măiestrie Ion Popescu ţine loc şi de vioară şi de flaut. Nu degeaba se mindresc colectiviştii cu el. Zilele acestea merge la fază interraională a concursului... ales între aleşi... Cine ştie! Poate că se va mindri şi întreaga regiune Craiova cu el!

În cinstea zilei de 23 AUGUST

Chitanţa Nr. 1 pe regiune

Pe lanurile gospodăriei agricole colective „13 Decembrie” din satul Filimon Sirbu, comuna Topraisar, raionul Negru-Vodă, regiunea Constanţa, grîul şi orzul au crescut frumos, cu spic bogat. Orzul şi grîul au dat în pîrgă. Colectiviştii au hotărît să înceapă seceratul mai întîi la orz. Pentru seceratul grîului au primit de la staţiunea de maşini şi tractoare din Topraisar o combină sovietică autopropulsată.

Pînă la 8 iulie, 90 hectare grîu şi 80 hectare orz au fost secerate. Au fost,

Aplauze nesfîrşite i-au răsplătit cu prisosinţă pe artiştii amatori ai echipei de jocuri secuieşti din comuna Vădeni, raionul Brăila, pentru strădanile lor, pentru repetiţiile la care veneau şi pe viscole şi pe ploie. Chipurile lor oglindesc bucuria izbinzii.

de asemenea, dezmiriştite, peste 20 hectare.

Dar colectiviştii acestei gospodării nu sînt frunţaşi numai la seceriş, ci şi la colectări. Ei au fost primii care au dus la baza de recepţie Constanţa 1.616 kg. grîu din cel mai frumos, obţinînd chitanţa Nr. 1 pe regiune.

Îşi înfrumuseţează corauna

Pentru ca să dea comunei lor o înfăţişare cit mai frumoasă, ţăranii muncitori din comuna Dărmăneşti, raionul Piteşti, au hotărît ca din sumele încasate prin autoimpunere în acest an, să termine lucrările la construirea căminului cultural din satul de reşedinţă în cinstea zilei de 23 August. Ei vor construi, de asemenea, săli de conferinţe şi bibliotecă la căminul cultural din satul Valea Nandrii, vor repara magazia şcolii din comună, precum şi alte lucrări.

I. I. Vlădoi
corespondent

Rezultate dobîndite în focul întrecerii

Pe ogoarele raionului Salonta, regiunea Oradea, se lucrează cu însufleţire la recoltatul păioaselor şi la executarea dezmiriştii. Frunţaşi în munca de recoltare sînt colectiviştii din Ianoşda, Salonta şi Batăr, care au terminat recoltatul orzului şi secerii şi au executat secerişul grîului în proporţie de peste 30 la sută.

Exemplul colectiviştilor este urmat de ţăranii muncitori cu gospodării individuale. În fruntea muncilor de recoltare sînt ţăranii muncitori din comuna Tinca, care au recoltat în întregime orzul şi secerii şi peste 300 ha. însămînţate cu grîu. Şi ţăranii muncitori din satul Ianoşda au recoltat pînă la 9 iulie întreaga suprafaţă cultivată cu orz şi secerii, precum şi 120 ha. cu grîu.

O discuție despre problemele internaționale, la Valul Traian

Duminica aduce cu ea mulți oaspeți comunei Valul Traian, raionul Medgidia. Și în această duminică ulița principală a comunei este plină de lume. În mulțime zăresc patru fete oacheșe plimbându-se la braț, iar trecătorii le admiră. Nici curiozitatea mea nu m-a lăsat să trec pe lângă ele fără să aflui cine sînt cele patru prietene. Și uite că vi le prezint și vouă, cititorilor. Melia Anife, Memedali Penzier, Vasilica Borșan și Florica Zimnea sînt fiicele unor locuitori din comună. Și parcă prin ele vedeam înfrățirea care există între oamenii muncii romîni și turci din comună. Mai bine mi-am putut da seama de lucrul acesta cînd am luat parte la o adunare populară în comuna Valul Traian și am ascultat cum vorbeau mulți cetățeni din comună, romîni și turci. Colectivistul Marin Ungureanu, vorbind despre viața lor nouă din comună, nu a putut să nu-i arate și pe acei care urăsc munca noastră pașnică și totodată să sublinieze cit de puternice sînt forțele care apară pacea, viața.

— Iată, la Washington s-au întilnit pentru a pune la cale noi planuri războinice, Eisenhower și Churchill. Dar în același timp, în India s-au întilnit Ciu En-lai și Pandit Nehru. În urma întilnirii dintre primii miniștri ai Chinei și Indiei, o populație de 960 milioane oameni s-a legat printr-o politică comună, pentru menținerea păcii, în Asia.

Țăranul muncitor Codmeana Dumitru urmărește și el cu mult interes evenimentele care se întîmplă peste hotare. Multe ore îi place lui Codmeana să și le petreacă între paginile ziarelor. Și asta nu-l împiedică să fie pe tabloul frunțașilor în campania de recoltare. Codmeana a vorbit interesant oamenilor din comună despre erima pusă la cale de bogătașii din Statele Unite ale Americii împotriva Guatemalei.

La adunare au mai luat cuvîntul și Toma Olteanu, Cristea Constantin și alți țărani muncitori din comună. Deputatul Ion Ghena a vorbit cu satisfacție despre acordurile încheiate între R. P. Chineză, India, Birmania și R. D. Vietnam, care dovedesc dorința popoarelor asiatice de a trăi în unitate și prietenie.

Oamenii au plecat de la adunare cu și mai multă încredere în izbînda celor care luptă ca în lume să se audă doar rîsul copiilor, unduiala holdelor bogate și iureșul secerătorilor. Romîni și turci, țărani muncitori din Valul Traian vor arăta prin faptele lor ce înseamnă să dorești pacea.

Aurel Ralea

ALEGAREA DELEGATELOR DE FEMEI

Țărăncile muncitoare din comuna Giurgiuța, raionul Segarcea, au ales ca delegate de grupe de femei pe cele mai vrednice și pricepute dintre ele. În cadrul adunărilor, delegate ca Preda Ioana și Vață Ecaterina și-au luat angajamentul să se numere printre frunțașe în campanii de seceriș și treerat.

Gruber Gh.
correspondent

DESLEGARILE

JOCURILOR DIN Nr. 337

- 1) Carte de vizită: MITREA COCOR.
- 2) Săritura calului: M. SADOVEANU-NICOARA POTCOAVA.
- 3) Vitrină literară: PĂMÎNT DEȘTELENIT.

Concursul echipelor artistice de amatori

Poezie, cîntec, joc la faza interraională

Sala Teatrului de Stat din Brăila era plină. Spectatorii priveau fîntă spre scenă. Fiecare era nerăbdător să vadă ce echipe artistice vor fi alese pentru faza regională.

La un semn al dirijorului, corul căminului cultural din satul Tudor Vladimirescu, alcătuit din 40 colectiviști și țărani muncitori începe primul cîntec. Melodia „Sub al păcii stîndard” cîntată pe patru voci, răsună clară și puternică. Cînd ultimele note s-au pierdut în vîzduh, culoarea luminei de pe scenă s-a schimbat. Glasul tinerei soliste Antoneta Ioan, fiică de țăran muncitor din comuna Vădeni, răsună din ce în ce mai frumos.

„Dragă mi-e gospodăria
Crește-n pieptu-mi bucuria”.

Aplauzele continuă multă vreme după ce cîntecul s-a terminat. Apar apoi pe scenă rînd pe rînd, echipele de dansuri din Pitulafi, Racovița, Chișcani, Movila Miresii, Silistraru și altele. Plini de voioșie, tinerii au executat diferite dansuri locale ce oglindesc munca și viața lor liberă.

Colectivistul Bibic Spiru din comuna Gropeni, n-a implinit nici 17 ani. De mic copil a învățat să cînte din cimpoi. Doina cîntată de el a fost viu aplaudată. Țăranul muncitor Nicolae Dumitrescu din satul Corbu Nou deși are 75 de ani, a cîntat din fluier cu tinerească vioiciune 3 cîntece: „Doina ciobănească”, „Dreapta” și „Briul munte-nesc”.

Pe scena teatrului apar mereu noi talente din rîndul oamenilor muncii de pe ogoare. Să ascultăm acum pe tînăra țărăncă muncitoare Răciu Rădița din comuna Traianu, recitînd poezia „Partidului” de A. Toma. Odată cu versurile, gîndul

ii ateargă fără să vrea în satul ei. Țăranii muncitori nu mai muncesc aici pe pămîntul moșierului Orezeanu. O bună parte din ei lucrează cu însuflețire în gospodăria colectivă. S.M.T.-ul din comună îi ajută să obțină mereu recolte mai bogate. Începînd de anul trecut pe ulițele satului arde becul electric. În curînd vor avea un nou cămin cultural, o stație de amplificare și multe alte realizări.

— Urmează acum echipele căminelor culturale din raionul Măcin—vestește prezentatorul de program. Dansurile din comuna Dăeni se împletesc armonios cu chiuiturile și strigăturile. Din cînd în cînd se aude glasul colectivistului Lungu Gheorghe:

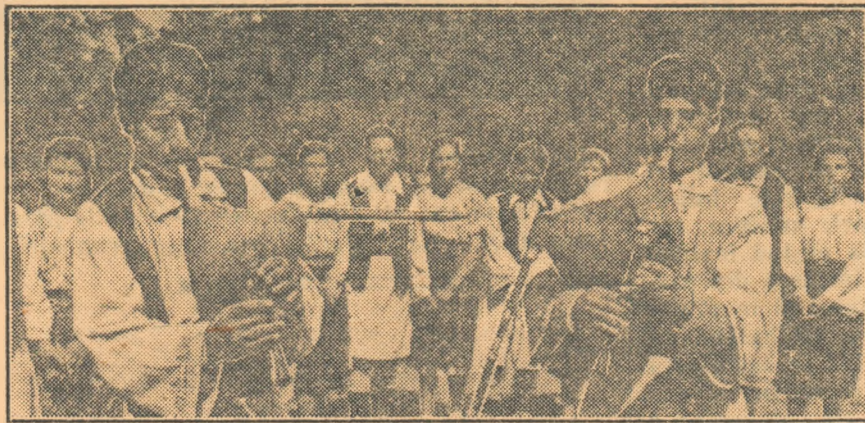
„Foai verde matostat
E timpul de secerat
Nu las bobul cimpului
Că-i piinea poporului”.

Colectiviștii din Dăeni au fost primii din comună care au secerat și legat orzul și secara. Zilele acestea ei vor începe treerișul.

Aplauzele nu mai conținesc. Pe scenă a apărut în pas săltăreț echipa de dansuri din Măcin, alcătuită din romîni, bulgari și turci. Și-au arătat apoi măiestria artei noastre populare și alte echipe artistice de amatori. Corul din Luncași a încheiat faza interraională a concursului cu melodia „Sub al păcii stîndard”.

Intrecerea a luat sfîrșit. Artiștii amatori de la sate au pornit cu voie bună să viziteze laolaltă orașul. În curînd o parte din ei vor avea prilejul să se întilnească din nou la regiune.

I. Belciugan

Doina este doar amintirea tristeței ce apăsa viața țăranilor muncitori din trecut.

Astăzi cei doi tineri colectiviști din comuna Gropeni duc o viață nouă, luminoasă, la care nici să viseze nu îndrăzneau părinții lor cînd tineri ca ei, doineau din cimpoi.

Victor Babeș, un mare prieten al oamenilor

Prof. Dr. E. C. CRĂCIUN
Director al Institutului
Victor Babeș

cauza ei principală — mizeria —
Victor Babeș a spus în 1907, în a-

nul răscoalelor țărănești, că leacul pelagrei este improprietărea țărănilor.

De la constătuirea din Caracal

Constătuirea abia începuse. Era căldură mare în sală, dar cine să mai bage în seamă zăduful? Toți ochii erau ațintiți spre cea care vorbea. În cuvinte simple, Silvia Georgescu, directoarea căminului cultural din comuna Traian, oglindește viața culturală a comunei sale. Arată frămîntările, nădejdiile și bucuriile ce le-a stîrnit printre activiștii căminului cultural, cel de al 3-lea concurs al echipelor artistice de amatori. Directoarea a vorbit cu căldură de legătura strînsă ce a dăinuit tot timpul între organizațiile de masă și instituțiile din comună, de dragostea cu care au venit tot timpul activiștii culturali la cămin spre a se pregăti temeinic pentru concurs.

— De un mare ajutor ne-a fost metoda de a folosi pentru fiecare formă de activitate a căminului cultural, colective largi de cetățeni, tineri și bătrîni, țărani muncitori și intelectuali.

Cei din Zănoaga au arătat dragostea cu care s-au pregătit coriștii și soliștii ca și echipa de jocuri de bătrîni care în timpul concursului au cîștigat atît în măiestrie cît și în disciplină.

Cel de al 3-lea concurs al echipelor artistice de amatori a stîrnit o mare frămîntare în rîndurile țăranilor muncitori din raionul Caracal. Însuflețit de desfășurarea concursului Marian Vlădescu din comuna Marotin a simțit nevoia să toarne în versuri bucuria de a putea munci, cînta și juca acum liber, în țara sa liberă. Cu mîndrie a vorbit directorul căminului cultural din Marotin de acest cîntec nou ce și-a avut izvorul în începerea concursului ca și de toate celelalte succese ale activiștilor culturali din comună. Toți vorbitorii au arătat aici realizările de pînă acum, precum și planurile lor de viitor.

Din discuțiile purtate au reieșit și o seamă de slăbiciuni ale unora din echipe. Astfel, coriștii din comunele Amărăștii de jos și Vlădila au rămas în urmă față de celelalte coruri, ducînd o muncă destrămată, neorganizată.

Președintele comitetului executiv al sflatului popular raional Caracal, tovarășul Petre Bodin, a arătat apoi cum trebuie dusă munca culturală în campania muncilor agricole de vară. El a încheiat cu îndemnul de a se asigura fără întîrziere unităților culturale condițiile materiale necesare unei bogate activități culturale.

I. Stancu și V. Zăvoiu

Ca om de știință, ca profesor, Victor Babeș a ajutat să se formeze medici cît mai bine pregătiți. El s-a interesat îndeaproape și de pregătirea moașelor și agenților sanitari (așa se chemau atunci), dar și de a medicilor.

Iată deci că Victor Babeș a știut, prin munca lui fără preget, să aducă mari progrese în orice problemă de medicină.

Descoperirile științifice făcute de Victor Babeș sînt numeroase. Prin lucrările și cercetările sale el a devenit cunoscut de medicii și învățații din toate țările lumii.

Cu ocazia împlinirii a 100 de ani de la nașterea lui Victor Babeș (născut la 10 iulie 1854, mort în anul 1926) poporul nostru a cinstit memoria sa ca a unuia dintre cei mai iubiți oameni de știință ce i-a avut țara noastră.

Intr-o zi în miez de vară

Am ajuns la gospodăria agricolă colectivă „1 Mai” din comuna Mogoșani, raionul Găești, pe la amiază, odată cu ploaia. Nu m-a răbdat inima însă pînă nu m-am dus să văd lanurile colectivei. Mergeam pe cărăruie, printre holdele înalte. De odată o voce plăcută dar grijulie mă luă în primire:

— Und' te duci maică, nu vezi că vine potopu'?

Vrei să te inghită?

— Dar mata nu te temi?

De ce nu te adăpostești?

Așa am făcut cunoștință cu mătușica Stana Duță, care cu toată furtuna ce se isca, nu se da bătută.

Cu ochii spre mișcările ei, îi urmăream mișcările. În grupul tinerilor colectivisti ea secera voinicește. Adu-na în pumnul stîng mănunchi de spice de secară, le reteza cît mai de jos, apoi le așeza pe miriște ca să se zvinte. Ploaia-și cernea tot mai repede stropii. Lucrul însă nu încetă decât atunci cînd dinspre livadă un om înalt veni în grabă înspre lan, făcînd semne din mină. Era președintele gospodăriei, Andrei Marin.

— Mai puneți-vă la adăpost oameni buni. Nu vedeți că plouă cu găleata? spunea el.

Colectivisti n-avură încotro. Președintele avea dreptate, așa că ne-am întors cu toții la sediu. Aici, folosind timpul de răgaz, mătușica Stana îmi povesti multe din viața ei — de odinioară — cînd robea la boierul Niță Știrbulescu și — de azi — cînd munca în colectivă îi aduce tot mai mult belșug.

— Atunci eram săracă, cum se spune „lipită pămîntului”, dar acum, cu toate că am 62 de ani, muncesc cu drag și am de toate în casă. Ba anu' acesta nu mă las pînă nu m-oî întoarce la toamnă acasă cu alai, cu steag-n mină, cu carele pline de roade,

incît să se mire toți cei din cătunele vecine. Și or să se mire pentru că, după cum vezi, culturile-s frumoase, căci le-am lucrat bine. Nu degeaba echipa noastră, condusă de vrednicul Gheorghe Ghiță, s-a luat la întrecere în cinstea lui 23 August cu echipa Mari-ei Vișan...

Se-nseninase în bună parte cerul. Din pămînt încă se mai înălțau aburi calzi cu miros plăcut. Colectivisti au pornit din nou la secerișul secarei, la cositul lucernei și la alte munci.

Înăuntrul clădirii președintele vorbea inginerului agronom L. Bădulescu de la regiunea Pitești, despre munca din gospodărie.

— Doar știi, tovarășe inginer, că răspunzînd hemării oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii Constanța, noi ne-am luat angajamentul ca în cinstea lui 23 August să mărim cu mult producția planificată. Astfel, la porumb vom obține un spor de 2.000 kg. la hectar, la ovăz de 700 kg., la grîu de 200 kg., apoi la mazăre vom obține încă 400 kg. la hectar, la cartofi încă 2.000 kg. Dez-

miriștitul îl vom face la cel mult trei zile de la recoltare. Deci miine cînd ne vin tractoarele începem de îndată dezmiriștitul. În ce privește treerișul, îl vom termina cu 6 zile înainte de termen. Pentru luni noi ne-am și pregătit să începem treeratul orzului pe care l-am secerat ieri. Recoltarea grîului de pe cele 35 hectare o vom face cu combina de la gospodăria agricolă de stat din Costești Vale, cu care ne-am înțeles să-i dăm în schimb brațe de muncă.

În curînd vor înflori culturile de floarea soarelui și porumb și atunci le vom aplica neîntîrziat polenizarea suplimentară. La porumb am terminat prașila a patra.

...În amurgul străbătut de ultimile licăriri de raze, cînd pe cer se desena în aur norii, cînd viața se întorcea din nou în vatra Mogoșaniului, cîntecele colectivistilor aduceau cu ele bucuria muncii de pe frumosele ogoare scaldate de apa Tenoasei și Argeșului, bucuria unei zile din miez de vară.

Ing. V. Drăgușanu

Una din metodele agrotehnice ce se aplică la cultura florei soarelui este polenizarea artificială, care aduce mari sporuri de recoltă

Gh. Udrea din gospodăria agricolă colectivă Răcăciuni, regiunea Bacău, execută această lucrare cu multă atenție.

Folosirea metodelor înaintate — chezășie a recoltelor bogate

Serbare la căminul cultural. Sala este plină de oameni, iar pe scenă își fac apariția, rînd pe rînd, soliști, recitatori, echipa de dansuri, corul. Prezentatorul programului, Marin Preda, iese în fața cortinei:

— Laudă frunțașilor în muncă la strînsul holdelor îmbelșugate. Merită titlul de frunțași în aceste munci tovarășii Dumitru Galbinu, Nicolae Roșu, Onete Dragomir, Ion Vintilă. În cinstea lor, solistele Manea Gheorghita și Ciuciulei Carolina vor cînta cîntece despre recoltare. Iată cum se cîntesc la noi frunțașii.

Pe panoul de onoare al comunei, zilnic, sînt scrise noi nume de frunțași, atît în muncile de recoltare cît și în muncile de îngrijire a culturilor. De cînd a început secerișul, munca în comuna noastră a devenit și mai avîntată. Zi și noapte trec care încarcate cu snopii grei la arii, unde se înalță stogurile. Peste ci-

teva zile pe cele cinci arii vom începe treerișul. Odată cu bătaia recoltării, țărani muncitori din comuna noastră fac și muncile de îngrijire a culturilor. Prașila a treia la porumb, ce se întinde pe o suprafață de aproape 2.500 hectare, a fost făcută în întregime. Floarea soarelui și legumele au fost prașite a treia oară încă de la începutul lunii acesteia. Culturile de porumb ale țărănilor muncitori Dumitru Galbinu și Onete Dragomir, însămintate în cuiburi așezate în pătrat, sînt cele mai frumoase din toată comuna.

În cîteva zile floarea soarelui va înflori de-a binelea. Țărani muncitori I.R. Vintilă, A. Neguț, R. N. Cristea și N. Roșu și-au luat angajamentul ca și în anul acesta să facă polenizarea artificială la floarea soarelui. Aplicînd această metodă, anul trecut ei au obținut o producție cu a-

proape 300 kg. floarea soarelui mai mult decît cei care nu au făcut polenizarea artificială.

În cinstea sărbătoririi celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre, am hotărît ca pînă la 22 august să terminăm în întregime recoltatul, treerișul și dezmiriștitul și să îndeplinim sută la sută planul de colectare la păioase, înaltă datorie patriotică. Vom executa cinci prașile la toate culturile prașitoare, așa cum ne îndrumă minimele agrotehnice. Eu, ca agent agricol, voi ajuta cu toată dragostea pe țărani muncitori în lupta lor pentru punerea în viață a acestor angajamente. Ținem cu tot dinadinsul să cîștigăm întrecerea patriotică între noi și comunele Petrești și Moleni.

Constantin Maricescu
agent agricol, comuna
Vișina, din regiunea
Pitești

„Să facem mai multe prașile la porumb” — a fost unul din angajamentele luate de către întovărășii din comuna Jirov, raionul Strehaia.

Iată-i pe harnicii întovărășiți la cea de a patra prașilă.

Munca în via colectivei

Brigadierul Gh. Manea mai controlă odată căruțele înainte de plecare. Voia să vadă dacă s-au luat toate uneltele.

— Fii liniștit, tovarășe brigadier — îl asigură utemistul Ion Eftimie, responsabilul echipei a treia. Am avut eu grijă. Mai bine hai să-i dăm drumul la deal, că începe să se lumineze.

— Să știi că azi ne întrec cei din brigada a doua — spuse cu o ușoară teamă în glas Ecaterina Colț, o femeie de vreo 62 de ani.

Cit ai clipi din ochi, cele 14 stropitori fură umplute cu zeamă bordeleză. După cum se rînduise de cu seară, o echipă rămînea la ciupit, cîrnit și cel de al doilea legat, iar o altă echipă continua cu prașila a doua.

— Cred că fiecare știe cu cine e în întrecere — spuse brigadierul.

— Păi cum să nu știm — zise Ecaterina Colț, încingîndu-se peste mijloc cu așa de tei pentru legat via. Eu mă întrec cu utemista Maria Fronoiu. Vreau să mai știu odată tî-nară ca ea.

Fetele și femeile priviră cu drag spre îndrăzneța băbuță. Apoi, fiecare luă cîte un rînd de vie și începîu munca. Maria Fronoiu lucrează cu multă îndeminare. Se oprește la cîte un butuc, îi rupe vîrful, înlătură lăstarii de prisos și prinde ramurile împărășite cu o ață trainică.

Gheorghe Manea nu stă

o clipă locului. Aci îl vezi la o echipă, apoi la alta. Ori unde e nevoie, dă îndrumări și sfaturi pe care le-a învățat acum 3 ani la școala de brigadieri viticoli.

Spre seară, cei doi brigadieri viticoli s-au înfîlțit la sediul gospodăriei. Și-au scos carnetele cu notițe, să vadă cum stau cu lucrările.

— Eu mai am de stropit pentru a patra oară numai 5 hectare, — spuse brigadierul de la brigada iniția, Gheorghe Manea. Cel de al doilea prașit însă merge cam încet.

— Eu cu prașitul sînt pe terminate — răspunse Vasile Grigore. Cu stropitul e drept, am cam rămas în urmă, dar cred că miine am să te ajung.

Brigadierii priviră apoi un așîș. Se uitară unul la altul, amintindu-și de chemarea la întrecere pe care o inițiaseră gospodăria lor colectivă „Ilie Pintilie” din Vadul Săpai, raionul Mizil, pe întreaga regiune Ploestii. Atunci colectivisti s-au angajat ca pînă la 1 august să termine toate lucrările de vară în vie.

În aceeași seară, pe panoul de onoare au apărut noi frunțași în muncă. În fruntea întrecerii se afla tot brigada I-a, iar printre frunțașii brigăzii sta la loc de cinste și numele celei mai în vîrstă collectiviste, Ecaterina Colț, care a finut pasul cu cei tineri.

Ilie Bucur

Odată cu celelalte lucrări de întreținere a culturilor, nu trebuie neglijată o altă lucrare de mare importanță — aceea a strînsului lucernei, trifoiului, finului, etc. În fotografie: colectivisti din satul Circiu, regiunea Craiova, pun în clăi finul cosit de pe loturile gospodăriei.

Cincizeci de ani de la moartea lui CEHOV

La moară (fragment)

În povestirea „La moară”, A. P. Cehov demască cu multă tărie ticăloșia unui morar bogat, care prin jaf și asuprire nemiloasă își mărește necontenit averea. La începutul povestirii se arată cum morarul, Alexei Biriukov, se ceartă cu niște călugări ce pescuiau în riul arendat de morar. Mai departe, în fragmentul pe care-l publicăm, se vede felul cum se poartă morarul chiabur cu maică-sa.

★

Pe zăgaz se ivise o bătrână mărunțică, dolofană, blindă la chip și îmbrăcată într-un fel de capot vârgat, amintind de spinarea unei gînganii. În mină ținea o legăturică și se sprijinea într-un băț.

— Bună ziua, cuvioșile voastre! — spuse ea peltic, plecîndu-se adînc în fața călugărilor. — Să vă ajute Dumnezeu! Bună ziua, Alioșă! Bună ziua, Evsei!

— Bună ziua, mămuică! — îngîmă morarul, fără să se uite la ea și posomorîndu-se.

— Am venit pe la tine, dragul meu, — zise ea zîmbînd și uitîndu-se duios la feciorul ei. — Nu te-am mai văzut de mult; mi se pare că tocmai de la adormire. Vrei, nu vrei, trebuie să mă primești! Dar parcă te-ai mai... tras...

Băbuța se așeză alături de morar și, lîngă omul acesta uriaș, semăna, în capotul ei și mai mult cu o gînganie.

— Da, de la adormire, — urmă ea. — Mi se făcuse dor de tine. Mă prăpădeam după tine, băiete! Dar abia mă pregăteam să vin și iaca, sau ploua, sau cădeam la pat...

— Din trîg vii? — o întrebă morarul posac.

— Din trîrg... De-a dreptal de-acasă...

— Cu beteșugul dumitale și cu sănătatea-ți șubredă, ar trebui să te mai potolești, nu să te tot vînturi pe la rude. Zi și dumneata; de ce ai venit? Nu ți-e milă de pîngele?

— Am venit doar așa ca să mă uit la tine... Am doi feciori, — se adresă ea călugărilor. — Asta pe care-l vedeți și Vasili care stă la trîg. O pereche. Lor, puțin le pasă dacă trăiesc sau mor. Dar pentru mine ei sînt sufletul și mîngîierea mea. Ei pot fără mine, dar fără ei, eu n-aș putea trăi nici o zi. Atita pîrințele, că am cam îmbătrînit și mi-e tot mai greu să vin tocmai de la trîg.

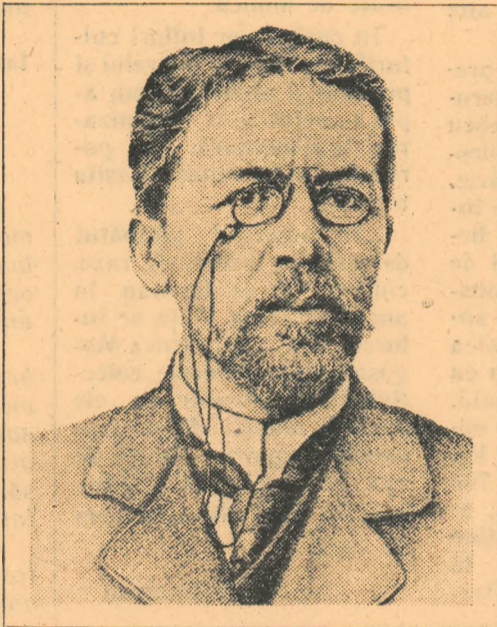
Se așternu o tăcere. Călugării duseră în șură ultimul sac și se așezară în căruța să se odihnească. Bețivul de Evsei continuă să tragă în neștire de năvod, picotînd de somn.

— Ai căzut cam rău, mămuică, — spuse morarul. — Trebuie să plec chiar acum la Kariajino.

— Du-te cu Dumnezeu! — oftă bătrîna. — Doar n-ai să-ți lași treburile din pricina mea. Am să mă odihnesc un ceas, două și am să mă-ntorc înapoi. Vasia și copiii îți trimit sănătate.

— Tot mai trage la măsca de stîngă?

Dintre marii scriitori din Rusia ce s-au împotrivit prin puterea scrisului lor tuturor nedreptăților, e și Anton Pavlovici Cehov. El s-a născut la 17 ianuarie 1860 în Taganrog, un orașel de stepă între Nipru și Don. În dorința sa de a ajuta pe cei ce suferă, îndeosebi pe cei săraci, Cehov a urmat medicina. Începînd să scrie cînd era încă student și dîndu-și apoi seama că scrisul lui e o puternică armă de demascare a țarismului, a moșierilor și capitaliștilor, Cehov a pornit a scri cu și mai multă pasiune. Avîntul revoluționar al poporului muncitor din Rusia, dinaintea anului 1905, a dat un impuls puternic creației lui Cehov. Aceasta se oglîndește de altfel nu numai în activitatea sa de mare scriitor, dar și în atitudinea sa de mare cetățean. Ales membru de

onoare al Academiei de Științe, în 1900, Cehov demisionează în 1902 împreună cu scriitorul Corolenco, protestînd astfel împotriva excluderii lui Maxim Gorki.

Prin schițele, nuvelele, piesele sale de teatru pline de adîncime, Cehov demască corupția, jaful, toată putreziciunea ce domnea în viața administrativă, politică a Rusiei țariste. Cehov nu a născocit. El a scris ce a văzut și ce a simțit. A scris simplu, pe înțelesul tuturor. De aceea, a fost atît de aproape de oamenii simpli. De aceea ei l-au înțeles și l-au iubit, așa cum îi iubesc și azi scrisul toți oamenii cinstiți de pretutindeni.

Anul acesta, pe lîngă aniversările altor oameni de cultură ai lumii, ca Aristofan, Fiedling, Consiliul Mondial al Păcii a hotărît să cinstească și memoria lui Cehov, mort la 15 iulie 1904, ca unul dintre cei mai de seamă scriitori ai lumii și care și-a pus toate forțele sale în slujba vieții omului.

— Nu că bea mult, dar bea. De ce să-i ascund păcatul? Ii place votca. Dar știi, bine că n-are cu ce să bea mult. Doar cînd se întimplă să-l cinstească cîte cineva... O duce tare greu, Alioșă! Și tare mă chinuiesc și eu uitîndu-mă la el. N-are ce să mînînce, copiii-s rupți... De el nici nu mai vorbesc: l-i rușine să se arate pe stradă. Nădragii nu-mai zdrențe, cizme n-are... Dormim toți șase într-o odaie... Mare sărăcie! Mai amarnică nici că se poate... De asta venisem la tine, să te rog să ne ajuți. Ascultă de maică-ta, Alioșă: ajută-l pe Vasili... ți-e frate.

Morarul tăcea și se uita într-o parte.

— El e sărac, iar tu, slavă domnului! Ai și moară, ții și grădină de zarzavat, vinzi și pește... Dumnezeu ți-a dat mințe și te-a ridicat din nevoi... Te-a îndestulat cu de toate... Apoi mai ești și singur... Iar Vasia are patru copii. Trăiesc și eu pe spinarea lui, blestemata de mine și nu are simbricie decît șapte ruble! De unde vrei să ne țină pe toți? Ajută-l...

Morarul tăcea și-și umplea luleaua cu grije.

— Ii dai ceva? — întrebă bătrîna.

Morarul tăcea, parcă ar fi avut gura plină cu apă.

Fără să mai aștepte răspunsul, bătrîna oftă, se uită la călugări și la Evsei, se ridică în picioare și spuse:

— Ce să-i faci? Nu vrei! Știam eu dinainte că n-ai să dai nimic. Am venit la tine mai mult pentru Nazar Andreici. Tare se mai jeluiește, Alioșă. Imi săruta mințile și mă tot ruga să vin la tine și să te înduplec.

— Ce mai vrea?

— Te roagă să-i înapoiezi dataoria. Mi-a spus că ți-a adus secară la măcinat și tu nu i-ai dat-o înapoi.

— Nu-i treaba dumitale, mămuică, să te amesteci în daravelele altora! — mormăi morarul. — Treaba dumitale este să te rogi lui Dumnezeu.

— Eu mă tot rog, dar vezi că Dumnezeu nu prea ascultă de rugăciunile mele. Vasili e cerșetor, eu ciugulesc de unde pot și uite, mă port într-un halat străin. Tu o duci bine, dar Dumnezeu știe ce suflet o zace în tine, Alioșka mamă! Te-o fi deochiat careva. De lipsit nu-ți lipsește nimic, ești și deștept și arătos și negustor dibaci, dar nu semeni a om adevărat! Ești vrăjmaș, nu zîmbești niciodată, nu spui odată o

vorbă bună, ești nemilos ca o sălbătăciune... Ia uite ce căutătură ai! Cît despre ce spune lumea de tine, e jale mare! Ia întrebă pe cuvioșii... Lumea zice că sugi singele oamenilor, că-i năpăstuiești, că ieși noaptea la drum, cu hoții tăi de argați, să jefuiești trecătorii și să le furi caii... Moara ta e ca un loc blestemat. Fetele și copiii se tem să se apropie și toată suflarea se ferește de tine. Nimeni nu te scoate din Cain și din Irod.

— Proastă mai ești mămuică!

— Acolo unde calci tu nu mai crește iarbă verde. Unde sufli tu nici musca nu mai zboară. În tot locul unde mă duc numai asta aud: „Of, de l-ar ucide cineva mai repede! Sau să-l bage la ocnă“. Cum îi vine unei mame cînd aude așa ceva? Doar ești copilul meu drag, singele meu.

— A venit vremea să plec! — spuse morarul ridicîndu-se. — Rămii cu bine, mămuică.

Morarul scoase din șură căruța, scoase și calul și, împingîndu-l pe un cățeluș între ulube, începu să-l înhame. Bătrîna se învîrtea pe lîngă el, se uita la fața lui și clipea din ochi gata să se pornească pe plîns.

— La bună vedere! — îi spuse ea în timp ce el își punea cojocul. Rămii cu bine și nu ne uita. Da' ia stai nițeluș că am să-ți dau ceva, — șopti ea desfăcîndu-și buceaua. — Am fost ieri pe la diaconeasă: m-am ospătat... Am pus și eu ceva de o parte pentru tine.

Și bătrîna întinse mina cu o bucăciică de turtă dulce.

— Dă-mi pace! — își ieși din fire morarul, dîndu-i minios mina la o parte.

Bătrîna se descumpăni, scăpă bucăciica de turtă dulce și o luă încet spre zăgaz.

Întîmplarea aceasta făcu o impresie apăsătoare. Nu numai călugării lăsară să le scape un strigăt și ridicară îngrozii brațele, dar chiar și bețivul de Evsei înlemni și holbă speriat ochii la stăpînul său.

Înțeles-a morarul de pe fața călugărilor și a argatului, sau poate trezitu-i-s-a în piept un simțămînt de mult adormit? Cine ar putea-o ști? Pe fața lui însă trecu ceva ce parcă semăna a spaimă...

— Mămuică! — strigă el.

Bătrîna tresări și se uită înapoi. Morarul își băgă în grabă mina în buzunar și scoase de acolo o pungă mare de piele.

— Ține! Îngaimă el scoțînd un pumn de hîrtii mototolite și de arginți, — ia-le!

Învîrți în mină ghemotocul, închise strîns pumnul, privi la călugări și strînse și mai tare banii în pumn. Hîrțiile și arginții alunecîndu-i printre degete, căzură unul după altul înapoi în pungă. În mină nu-i mai rămăsese decît un bănuț de 20 de copeici. Morarul se uită la el, îl frecă între degete, icni sugrumat și, făcîndu-se stacoiu la față, îl întinse mamei.

Din Patria Constructorilor Comunismului

Primele grâne — statului

Colhoznicii din artelul nostru agricol, în colaborare cu mecanizatorii de la S.M.T. Manici-Veselovscaia, au dobândit în acest an o recoltă mare.

Opt combine au și început strînsul recoltei și cu fiecare zi combinele lucrează cu tot mai mult spor. Pînă în prezent întîietatea în întrecere este deținută de agregatul combinerului Agheev. În primele patru zile ale secerișului el a recoltat grînele de pe o suprafață de 80 hectare, dînd peste 150.000 kg. boabe.

Colhozul a luat măsuri pentru ca fiecare combină să poată lucra cit mai productiv: semănăturile au fost curățate de buruieni, combinele sînt deservite de colhoznici încercați, coșurile combinelor se descarcă din mers și boabele sînt transportate de la combine de 11 autocamioane ale colhozului.

Colhoznicii noștri au hotărît ca pînă la 1 august, ziua deschiderii Expoziției agricole unionale, să predea statului toate cotele de grîne cuvenite. În acest scop noi organizăm pe arii munca în așa fel, încît toate boabele treerate să fie numai de cît curățate și la nevoie uscate și transportate fără întîrziere la centrele de colectare ale statului.

Pentru ca să nu se producă întîrzieri cu cîntăritul grînelor, noi am achiziționat și am instalat pe arii două cîntare-mașini de cite 10 tone, precum și 7 trioare puse în funcțiune cu ajutorul motoarelor.

Ariile, bine nivelate, sînt prevăzute cu instalații de iluminare. Aceasta îngăduie ca muncile de curățare a boabelor să se facă zi și noapte.

Noi transportăm grînele la centrele de colectare ale statului și ziua și noaptea. Ziua lucrează la transportarea grînelor 2 autocamioane ale colhozului, iar noaptea sînt folosite în acest scop și autocamioanele care în timpul zilei deservesc agregatele de combine.

La noi abia a început recoltarea grînelor, dar patria a și primit din partea colhozului nostru aproape 200.000 kg. grîne de bună calitate.

S. ZAHAROV

Erou al Muncii Socialiste,
președintele colhozului „Stalin”
din raionul Veselovski

Dezvoltarea culturii legumelor în Altai

De vorbă cu V. I. Bîkovski, director-adjunct al Stațiunii experimentale legumicole din Siberia Apuseană

— **Correspondență specială**
pentru revista „Albina” —

In anii puterii sovietice, în ținutul Altai s-a dezvoltat mult, odată cu agricultura și industria. Aici au răsărit noi așezări muncitorești și au apărut noi orașe. Ca urmare s-a pus foarte ascutit problema bunei aprovizionări a populației de la orașe și din așezările muncitorești cu legume și cu cartofi.

Pentru studierea științifică a problemelor legate de dezvoltarea culturii legumelor în Siberia, în anul 1932 a fost organizată în Altai, Stațiunea experimentală legumicolă din Siberia apuseană, care și-a desfășurat în primul rînd munca în vederea îmbunătățirii soiurilor locale de legume existente și pentru obținerea de soiuri noi, mai potrivite pentru condițiile din Siberia.

În răs timp de mai mulți ani de muncă încordată, în strînsă colaborare cu cultivatorii de legume din colhozuri și din sovhozuri și aplicînd în spirit creator metodele micuriste în munca de selecționare, colectivul stațiunii a îmbunătățit și a obținut multe soiuri de culturi legumicole. La stațiune se cultivă semințe de legume de 23 soiuri, care sînt date colhozurilor și sovhozurilor pentru înmulțire. U-

nele din aceste soiuri s-au rîspîndit în toată Uniunea Sovietică. De asemenea colectivul stațiunii a obținut citeva zeci de hibrizi de roșii, cartofi, culturi de bostănărie, păstăioase și alte culturi, care întrec în multe privințe soiurile cunoscute pînă acum. La stațiune se fac experimentări și cu unele culturi noi pentru Siberia.

Odată cu munca de selecționare și de cultivare a semințelor, se caută neconținut căi noi pentru sporirea recoltelor de legume. La stațiune se întocmește un sistem de cultivare a legumelor pe teren descoperit, se studiază diferite tipuri de asolamente legumicole, metode de prelucrare a solului, de folosire a îngrășămintelor, de irigație.

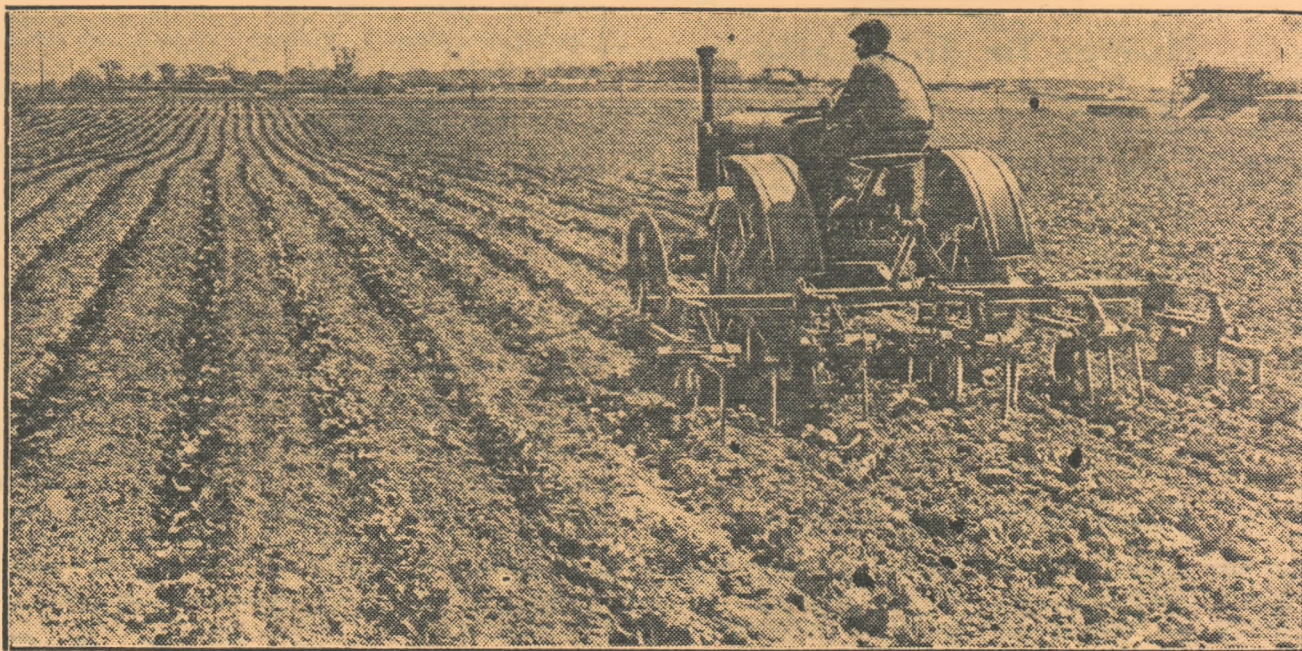
Lucrătorii stațiunii studiază experiența cultivatorilor de legume frunțași și-i ajută pe aceștia să obțină recolte mari. În urma acestei colaborări, de pildă, șefa de echipă Guseva din colhozul „Kirov”, raio-

nul Barnaul, a obținut cite 94.000 kg. varză la hectar; în colhozul „Voroșilov” din raionul Soloneșenski, colhoznicul Tubișin a obținut peste 60.000 kg. cartofi la hectar, iar în sovhozul „Altaiski” s-a realizat o recoltă de roșii de 50.000 kg. la hectar.

În Altai se cultivă de asemenea pepeni verzi și pepeni galbeni. Valorificînd noi pămînturi în luncile inundabile ale riurilor, colhozurile lărgesc suprafețele însămînțate cu aceste culturi

În producția colhozurilor și a sovhozurilor se aplică tot mai larg metodele înaintate de cultivare a legumelor. În prezent se folosește peste tot cultivarea răsadurilor în ghivece nutritive.

Aplicarea metodelor înaintate, folosirea de soiuri noi și mai productive, mecanizarea largă a cultivării legumelor — toate acestea vor îngădui ca în următorii doi-trei ani să se sporească odată și jumătate și chiar de două ori recoltele la hectar ale culturilor de legume. Oamenii muncii din orașele și așezările muncitorești din Altai vor fi aprovizionați și mai bine cu legume.

Lucrările de întreținere între rînduri a culturilor de varză în colhozul „Amintirea lui Ilici” din regiunea Moscova.

După pilda colhoznicilor

Ziua de muncă a luat sfîrșit. La seara gospodăriei colective brigadierii prezintă situația lucrărilor. Alte zeci de hectare cu porumb și bumbac au fost prășite, zeci de hectare de rapiță și orz sînt de acum secerate. Cositul și strînsul borcagului, pregătirea ariei de treerat, lucrările în grădina de zarzavat, muncile la ferma zootehnică sînt tot atitea treburi care nu așteaptă. Cum să faci față tuturor?

Hotărît lucru că numai printr-o muncă planificată cu multă chibzuială. Altfel treburile te năpădesc pînă peste cap și nu știi cum s-o scoți la capăt. De rostul unei munci făcute după plan și-a dat bine seama Sinpetru Gheorghe, președintele colectivei din Osmanu, raionul Brăila. Vizita făcută de el în Uniunea Sovietică, ca și îndrumările date de o delegație colhoznică venită în mijlocul colectivităților din Osmanu, sînt izvor neprețuit de învățăminte. Cu aceste prilejuri a

aflat președintele colectivei cum știu colhoznicii să-și planifice muncile în asemenea împrejurări, astfel ca nici o cultură să nu sufere. Așa procedează și el în aceste zile. Seară de seară, președintele și brigadierii întocmesc planul de muncă al lucrărilor pentru a doua zi.

— Să începem tovarăși — anunță președintele începerea ședinței. O jumătate de oră cu discuții rodnice și totul a fost pus la punct. Fiecare brigadier știe că a doua zi va trebui să-și împartă în așa fel oamenii, încît să cuprindă toate lucrările care revin brigăzii sale.

Cultura porumbului ocupă un loc din cele mai însemnate în gospodăria din Osmanu. Lucrările de îngrijire date la vreme au făcut ca porumbul să se înalțe de nu se mai vede omul din el. Pe tarlaua celor 82 hectare însămînțate în cuiburi așezate în pătrat, lanul s-a ridicat

într-atît, că și pe călăreț îl pierzi din vedere. În primăvară, cînd s-a pornit la semănatul porumbului, mulți colectiviști tîrgeau înapoi, se îndoiau de rezultatele noii metode.

— Ce, vrei să faci experiențe pe pielea noastră? ridică glasul unii dintre colectiviști, cînd Gheorghe Sinpetru le vorbea și-i îndemna să însămînțeze întreaga suprafață cu porumb numai în pătrat. Acum își dau seama că președintele a avut dreptate. Lanul însămînțat în cuiburi așezate în pătrat pare o pădure în care nu te incumetri să intri.

Alături, într-o lizieră de salcimi, stau înșiruiți cei peste 100 stupi. Așezarea stupinei în acest loc s-a făcut cu multă socoteală. Albinile sînt folosite la polenizarea artificială a porumbului și florii soarelui. Așa i-a sfătuit să procedeze delegația de colhoznici. Așa a văzut cu ochii lui Sinpetru Gheorghe

că se face în colhozurile din Ucraina.

Și sînt multe treburi care s-au făcut și se fac de către colectivitățile din Osmanu, urmînd pilda colhoznicilor. Colhoznicii le-au arătat că o gospodărie mare nu poate avea bune rezultate fără a dezvolta larg sectorul zootehnic și osmănenii colectiviști le-au urmat sfatul. Ferma zootehnică a gospodăriei numără astăzi peste 900 oi, 78 cai, 20 scroafe, 10 grășuni, 42 capete cornute, sute de păsări. Creșterea vitelor a impus lărgirea bazei furajere. Zeci de hectare au fost rezervate nutrețului pentru insilozat, lucernei, borcagului, etc.

Treeratul va începe în citeva zile. Cum poți cîștiga timp și recolta, au aflat colectiviștii din experiența anului trecut, cînd treeratul l-au făcut după metoda Brediuk. Și în acest an colectiviștii și mecanizatorii de la S.M.T. Traianu vor porni la treerat folosind metoda Brediuk.

Polenizarea suplimentară artificială la floarea soarelui

Bucurie nespuse de mare pentru oamenii muncii de pe ogoare sînt recoltele bogate. Aceste roade însă ei le obțin prin aplicarea metodelor agrotehnice înaintate.

Așa, de pildă, anul trecut, mulți colectivști și țărani muncitori cu gospodării individuale din țara noastră au obținut sporuri de recoltă la floarea soarelui de 200—500 kg. la hectar prin aplicarea polenizării suplimentare artificiale. Această lucrare constă în trecerea polenului (prafului galben) de pe o floare pe altă floare prin apropierea lor. Omul, trecînd printre rîndurile de plante, apropie tot cite două pălării de floarea soarelui, una din dreap-

ta și alta din stînga și le lovește încet față în față, rotindu-le puțin, dar fără a le strivi florile.

Lucrarea trebuie începută atunci cînd o treime din cultură a înflorit și se repetă de 2—3 ori pînă la sfîrșitul înfloritului.

Un alt mijloc bun pentru polenizarea suplimentară este și acela de a trece cu o bucată de pîslă sau blăniță tunsă pe fața fiecărei pălării de floarea soarelui.

În multe părți floarea soarelui a început să înflorească. Deci, să pornim cu toții la aplicarea acestei metode, pentru ca nici o sămînță să nu rămînă seacă, iar în casele noastre să fie cît mai mult belșug.

Crește numărul contractărilor de animale și produse animale

Organele cooperatiste sătești din satele și comunele raionului Tg Jiu duc o susținută muncă de lămurire în rîndul țărănimii muncitoare pentru a-și obține, pe bază de contracte, animale și produse animale. Rodele muncii de lămurire n-au întîrziat să se arate. De la începutul anului și pînă în prezent

s-au încheiat între cooperative și țărani muncitori contracte pentru 155 bovine, 14 minzați, 2 viței, 2 porci, 133 păsări și 545 kg. lînă. Tot în această perioadă au mai fost încheiate contracte pentru vînzarea de 30.426 litri lapte, precum și alte produse.

S. Ion
corespondent

Numai în două zile

Despre dragostea cu care țărani muncitori din comuna Cîlnic, regiunea Craiova își îndeplinesc îndatoririle față de stat, s-a dus vestea în multe sate din jur. Luna aceasta comuna a fost planificată să predea la baza volantă cota de lînă. Primii care și-au achitat obligațiile față de stat au fost țărani

muncitori Cițu Constantin, Condeescu Maria, Ion Popoviciu și alții. Exemplul lor a fost urmat de toți țărani cu gospodării mici și mijlocii din comuna Cîlnic. Numai în două zile planul de predare a cotelor de lînă a fost îndeplinit sută la sută pe întreaga comună.

Costache Goga
corespondent

Contractări de fructe

Cei care contractează cu cooperativa pentru livrări de fructe se bucură de o seamă de avantaje. Astfel, pentru vînzarea fructelor primesc fără dobîndă avansuri în bani pînă la 30 la sută din valoarea producției contractate, iar pentru struguri de masă pînă la 40 la sută.

Convinși de foloasele ce le au contractînd asemenea produse, numeroși țărani din Runcu, ra-

ionul Cîmpulung-Pitești, au încheiat contracte cu cooperativa. Producătorul Petre Gîrlea, bunăoară, va vinde cooperativei 200 kg. pere de vară și 500 kg. struguri. Dumitru Vlăduț 750 kg. prune și 100 kg. pere de vară. Nicolae Vuc a contractat 150 kg. prune. Costea Gheorghe 200 kg. struguri. Și ca ei sînt încă mulți. Pînă acum cooperativa a încheiat contracte pentru 3.700 kg. fructe și struguri.

La îndemnul deputatului

Satul Borcut din comuna Dumbrava-Lăpuș numără doar vreo 20 familii de țărani muncitori. La îndemnul deputatului comunal Boliz Viorel, 18 gospodării de țărani muncitori au încheiat contracte cu cooperativa lor pentru a îngrășa animale, fie pentru a livra fructe, legume, produse lactate. Astfel au fost încheiate contracte pentru livrarea a 6 vaci,

2 minzați, 2 viței, 4 porci, 65 miei peste 2.000 litri lapte și însemnate cantități de legume și fructe. Printre cei care au încheiat astfel de contracte se numără țărani muncitori Lase Ioan, Danciu Grigore și Roman Grigore. Pînă acum ei au și predat o parte din produsele prevăzute în contract.

Chira Nistor
corespondent

Atomul — izvor de energie pentru scopuri pașnice

Omul a cunoscut și cunoaște în prezent diverse izvoare de energie. Ce înțelegem prin energie? Prin energie, în știință, se înțelege putința unui corp de a efectua muncă, sau după cum i se mai spune în știință în loc de muncă — lucru mecanic. Așa este, de exemplu, energia mușchilor noștri. Mușchii posedă posibilitatea de a efectua lucru mecanic, ceea ce se și realizează atunci cînd muncim, ridicînd vreo greutate, mișcîndu-ne, săpînd, culegînd, etc.

Desigur, în mușchii corpului său a găsit omul primul izvor de energie.

Un alt izvor important de energie este focul. Toată lumea știe că focul încălzește apa, apa produce aburi, aburii pun în mișcare locomotiva trenului, sau mașina de treerat, sau mașinile unei uzini. Focul la rîndul său provine din așa numita energie chimică a corpurilor, deoarece arderea cărbunelui, a lemnului sau a gazelor nu este decît o combinație chimică între combustibilul respectiv și între gazul numit oxigen, care formează o parte însemnată a aerului.

Acum vreo jumătate de secol s-a descoperit un nou izvor de energie— așa numita energie atomică. Oamenii de știință au observat că există unele corpuri care iradiază diverse raze. Aceste raze nu se văd cu ochiul, dar lasă o pată neagră pe placa fotografică, exact ca razele de lumină vizibile. Corpurile acestea curioase, care emit aceste radiații, au fost denumite corpuri radio-actieve, — iar radiațiile pe care le emit radiații radio-actieve. Asemenea corp radio-activ este de exemplu un metal asemănător cu plumbul, numit uraniu — sau un alt corp — numit radium. Toate corpurile ca fierul, sulful, carbonul, plumbul sînt formate din corpuscule neasemuit de

Mai mulți cititori de la sate ne întreabă ce este energia atomică și cum poate fi folosită în scopuri pașnice. Colaboratorul nostru, tovarășul Toth Emeric, conferențiar la Universitatea „C. I. Parhon” din București, răspunde cititorilor.

mici numite atomi. Atomul însuși este format din două părți: dintr-un înveliș format din electroni și dintr-un nucleu. Nucleul are o compoziție foarte complicată. El este format din două feluri de corpuscule numite protoni și neutroni. S-a constatat că elementele radio-actieve emit radiații, deoarece nucleul lor nu este stabil și se descompune. Descompunîndu-se nucleul, uraniul ca și radiul, se transformă într-un alt element, acest element se descompune din nou — și așa mai departe, pînă cînd se ajunge astfel la plumb, care nu se mai descompune. Prin descompunerea și transformarea nucleului atomic, încetul cu încetul întreaga cantitate a corpului respectiv se transformă. Această transformare — care se mai numește dezagregare radio-activă — poate avea loc mai încet sau mai repede.

Acum vreo 20 de ani oamenii de știință au descoperit că există un soi deosebit de elemente radio-actieve la care acest proces de descompunere poate fi accelerat și că omul poate chiar să dirijeze rapiditatea dezagregării. Astăzi se cunosc două substanțe de acest fel: una este un soi al uraniului și se numește uraniu 235, iar cealaltă se numește plutoniu. Astfel s-a deschis posibilitatea eliberării unor energii imense înmagazinate în nucleul atomului. Energia care se degajă în urma descompunerii, în urma spargerii nucleelor atomice, se numește energie atomică. Așa

dar în nucleul atomic s-a descoperit o nouă sursă de energie. Spre deosebire de toate celelalte, această energie nu mai provine din soare.

Energia atomică produsă de o anumită cantitate de uraniu este de sute de mii de ori mai mare decît energia produsă prin arderea aceleiași cantități de cărbune. De aceea, pentru a obține o producție de energie aproape atît de mare cît produce hidrocentrala de pe Nipru, ar fi nevoie de aproximativ 70 kg. uraniu 235. În asemenea condiții se poate într-adevăr spune că un vapor alimentat cu energie atomică își va duce tot combustibilul pe un an — sub formă de uraniu — în punga căpitanului.

Imperialiștii americani merg pe calea folosirii energiei atomice pentru distrugeri, în scopul uciderii în masă a populației.

Savanții sovietici — mergînd pe calea folosirii energiei atomice în scopuri pașnice — au descoperit metode prin care energia atomică poate fi folosită la alimentarea mașinilor industriale și agricole. De curînd în U.R.S.S. a intrat în funcțiune prima centrală electrică din lume acționată cu ajutorul energiei atomice. Cu ajutorul energiei atomice se vor putea realiza multe lucruri, pe care înainte nici nu le bănuiam.

Savanții sovietici au obținut realizări deosebite pe tărîmul energiei atomice. Astăzi, pînă și zierele capitaliștilor sînt nevoite să recunoască superioritatea Uniunii Sovietice în domeniul energiei atomice.

Importanța eliberării energiei atomice poate fi asemănată numai cu importanța descoperirii focului de către om. Eliberarea energiei atomice și folosirea ei în scopuri pașnice a deschis o nouă eră în istoria tehnicii, — era atomică.

P e s c u r t

• Ziarele au publicat declarația lui Sastroamidjojo, prim-ministru al Indoneziei. „Voința noastră de pace”, a declarat el, poate să triumfe dacă la baza acestei voințe stau interesele popoarelor asiatice. Voința de pace și de apărare a intereselor popoarelor asiatice va triumfa dacă se va pune capăt politicii conservatoare care subminează interesele popoarelor asiatice.”

Sastroamidjojo a subliniat deosebită însemnătatea tratativelor duse de Ciu En-lai în India și Birmania. Referindu-se la șederea la Djakarta a delegației comerciale a R. P. Chineze, primul ministru a spus că aceasta „nu va fi numai în folosul Indoneziei, ci al tuturor popoarelor Asiei”.

• La 9 iulie, în sala Sverdlov a Kremlinului a avut loc înmînarea Premiului Internațional Stalin

„Pentru întărirea păcii între popoare” Isabellei Blum, fruntașă a vieții publice din Belgia, deputată în parlament.

• La uzinele atomice din

Oakridge și Paducah (S. U.A.) a început o grevă la care participă peste 4.000 muncitori, pentru satisfacerea revendicărilor lor economice.

Colibele primitive în care locuiesc muncitorii agrici din Cuba (America Latină) sînt mărturia groaznică a mizeriei în care se zbate majoritatea locuitorilor acestei țări.

Două căi diferite în politica internațională

In atenția directorilor de cămine cu turale

Conferința „Două căi diferite în politica internațională” se va citi în cadrul celei mai apropiate sărbători duminicale

În ultimele săptămâni s-au petrecut pe linia politicii internaționale noi și însemnate evenimente. Multe dintre acestea ca: punerea în funcțiune în Uniunea Sovietică a primei centrale electrice pe bază de energie atomică; întrevederile primului ministru al Chinei, Ciu En-lai, cu primul ministru al Indiei, Nehru, și cu reprezentanții Birmaniei și R. D. Vietnam; tratativele dintre cele două comandamente din Vietnam, toate dovedesc tot mai mare și de nezoncitat a forțelor păcii.

Alte evenimente internaționale ca: tratativele anglo-americane de la Washington, presiunile cercurilor conducătoare americane și germane asupra Franței, pentru ratificarea tratatului comunității defensive europene, agresiunea americană în Guatemala, dau pe față politica războinică dusă de imperialiști în frunte cu cercurile americane ațifătoare la război.

Vestea transmisă de agenția TASS privind punerea în funcțiune a primei

centrale electrice pe bază de energie atomică în Uniunea Sovietică, a stîrnit un uriaș interes în lumea întreagă. În timp ce bancherii americani se sfătuiau cum să folosească energia atomică — această minunată cucerire a minții omenestii — pentru distrugerea civilizației, omenirea a primit o veste dătătoare de bucurii și nădejdi, o veste care îi îngrijorează doar pe acei ce-și văd salvarea în arma atomică. Marea Uniune Sovietică, cum era și firesc, a fost prima care a pus uriașa energie atomică în slujba progresului și a vieții. Timpul scurt în care s-a construit această centrală electrică dovedește că de mari sint succesele științei și tehnicii sovietice. Inaugurarea acestei uzine pe bază de energie atomică arată, de asemenea, politica statornică a Uniunii Sovietice care întotdeauna a luptat pentru interzicerea folosirii energiei atomice în scopuri de război și întrebuițarea acestei energii pentru binele omenirii.

Prietenia și unitatea dintre popoarele Asiei

Evenimente deosebit de însemnate pentru triumful păcii și prieteniei între popoare au fost întilnirile dintre Ciu En-lai și primii miniștri ai Indiei, Birmaniei și președintele R. D. Vietnam. Declarația comună a celor doi prim miniștri, Ciu En-lai și Nehru, reprezentanți ai aproape un miliard de locuitori, arată că în discuțiile purtate s-au dezbătut problema păcii în Asia de sud-est și mersul conferinței de la Geneva privind problema Indochinei. Rezultatul tratativilor de la Delhi (capitala Indiei), au dovedit că deși aceste țări au sisteme sociale deosebite, ele pot colabora cu succes dacă sint interesate în această colaborare și doresc cu adevărat pacea. Tratativele au fost purtate pe baza a cinci principii călăuzitoare: respectarea reciprocă a integrității teritoriale și suveranității; neagresiunea; neamestecul reciproc în afacerile interne; egalitate și avantaje reciproce; coexistență pașnică.

Întilnirile dintre reprezentanții marilor popoare ale Asiei arată transformarea adîncă petrecută în situația politică și economică din această parte a lumii, situație care devine din ce în ce mai prielnică pentru cauza păcii în Asia și lumea întreagă. Astăzi, în fața popoarelor Asiei s-au deschis drumuri noi. Marea Chină Populară, a cărei populație se ridică la peste 600 milioane oameni, a pornit pe un drum nou și

nu există nici o forță care să poată împiedica dezvoltarea democratică a poporului chinez. În politica sa externă, China populară se conduce după principiile de neclintit ale colaborării și prieteniei bazată pe egalitatea în drepturi cu toate popoarele. În China există un proverb: „Dacă omul vrea să se ridice, trebuie să ajute pe prietenii săi să se ridice, dacă omul vrea să reușească, trebuie să ajute pe prietenii săi să reușească”. Conducătorii Chinei au arătat în repetate rânduri că și în relațiile țării lor cu alte popoare, se călăuzesc după acest nobil principiu.

Rolul deosebit al R. P. Chineze în stabilirea păcii în Asia și în întreaga lume s-a văzut cu tărie la conferința de la Geneva, unde primul ministru chinez, Ciu En-lai, șeful delegației chineze, a venit cu o serie de propuneri care au înlesnit și înlesnesc unele succese în discuțiile privind problema indochineză.

Asemeni marii Uniunii Sovietice, forța conducătoare a frontului păcii, la Geneva Republica Populară Chineză — prin reprezentanții săi — a mers neconținut pe calea găsirii mijloacelor de înțelegere în problemele politice discutate.

În zilele noastre a devenit limpede că prezența Chinei este absolut necesară pentru rezolvarea problemelor Asiei și lumii. Împreună cu celelalte popoare ale Asiei, China populară luptă ca în această

parte a lumii să dăinuiască prietenie și unitate. Popoarele Asiei resping cu hotărâre

incercările imperialiștilor americani de a întocmi noi alianțe războinice și

de a pune la cale soarta țărilor lor împotriva voinței popoarelor Asiei.

Despre relațiile dintre puterile

Marea prietenie dintre popoarele Asiei arată că a sosit timpul să se înțeleagă că „politica de pe poziții de forță”, după care se conduc cercurile conducătoare americane, nu mai poate ajuta la nimic în condițiile în care unitatea popoarelor Asiei este o forță de neînving. Însăși ziarele apusene discută pe larg solidaritatea care se statornicește între popoarele Asiei. Astfel, întilnim articole ca acela din ziarul liberal olandez „Algemeen Dablad”, unde scrie că: „nici Washingtonul, nici Londra nu mai pot influența viitorul Asiei, dacă două mari țări cum sint India și China își coordonează politica”.

Dealtfel cercurile guvernamentale din Anglia și-au dat seama de acest fapt. Au văzut că nu se mai poate nesocoti la nesfîrșit schimbarea situației care s-a petrecut în ultima vreme în întreaga lume și în special în Asia. Aceasta o dovedește și faptul că în principalele probleme ale Asiei de sud-est, între politica Statelor Unite ale Americii și cea a Marii Britanii există neînțelegeri serioase. Pentru a arunca un pod deasupra acestor neînțelegeri, au fost invitați la Washington primul ministru al Angliei, Churchill, împreună cu ministrul de externe Eden. Pe drept cuvînt scria un ziar apusean că nici o întilnire între miniștrii englezi și americani de după război, nu s-a desfășurat într-o atmosferă atît de apăsătoare ca această întilnire. Cauzele acestei atmosfere apăsătoare sint neînțelegerile care există între politica guvernului american și cel englez. Este știut că Statele Unite au făcut în fel și chip pentru a împiedica China să-și exercite drepturile sale firești de mare putere. Și cu toate acestea, guvernul englez a făcut schimb de reprezentanți diplomatici cu R. P. Chineză. Mai mult decît atît, Anglia tinde să strîngă mereu legăturile comerciale cu China. Nu de mult delegația comercială chineză care se află la Londra s-a întilnit cu un grup de 50 de deputați englezi.

După cum vedem, cercurile conducătoare engleze își dau seama că există în afara voinței lor, adevăruri de care trebuie să țină seama. Acest lucru îi nemulțumește pe americani. Chiar în timpul tratativilor de la Washington unul dintre senatori, pe nume Mc. Carran s-a văzut nevoit să-și arate în senat, într-un chip violent, nemulțumirea sa față de poziția Angliei. Pentru a fi pe placul cercurilor războinice din Statele Unite ale Americii, miniștrii englezi au cedat în fața pretențiilor americane, le-

gînd într-o seamă de probleme Anglia de politica războinică a cercurilor conducătoare din S.U.A.

Cercurile conducătoare din S.U.A. au discutat cu Churchill și Eden de pe poziții de stăpîni, căutînd să le impună voința lor. Dar Churchill însuși a recunoscut că „nu a fost întotdeauna de acord cu președintele Eisenhower”. Ziarul american „Wall Street Journal” se plînge chiar de acest fapt scriînd: „Este cît se poate de clar că Anglia manifestă o crescîndă lipsă de dorință de a urma conducerea americană”.

În problemele Europei, politica cercurilor conducătoare americane și engleze este îndreptată spre susținerea înarmării Germaniei apusene și crearea blocului războinic al „comunității defensive europene”. Politica americano-engleză urmărește să lipsească Franța din rîndul marilor puteri. Comunicatul dat la sfîrșitul tratativilor de la Washington ordonă Franței fără nici o rușină să ratifice acordurile de la Bonn și Paris. Referindu-se la acest avertisment dat Franței, agenția France Press arată că „Franța a primit buchețe de flori în care trandafirii ascund bine spinii”. Acești spini ascunși în trandafiri se adaugă la scrisoarea pe care Eisenhower a trimis-o nu de mult lui René Coty, președintele Republicii Franceze, prin care îi impunea să se pronunțe pentru ratificarea acestor acorduri. După cum vedem, guvernul american se amestecă brutal în treburile interne nu numai ale țărilor mici, dar chiar și în ale Franței care le este chipurile aliată. Căpătînd curaj de la stăpîniții săi, și Adenauer a îndrăznit să amenințe Franța în același scop, pentru a intra cît mai curînd în blocul american din

Tratativilor — calea de menținere a păcii

Ori unde în lume, cînd la o conferință internațională participă și reprezentanții țărilor democratice, se face simțită cu tărie, ca singura cale de urmat, calea tratativilor. La aceste întilniri — datorită poziției hotărîte a Uniunii Sovietice și a celorlalte țări democratice — se discută numai pe baza respectării drepturilor fiecărei țări, fie ea mare sau mică. Cît de necesare sint tratativele și faptul că numai pe această cale se poate ajunge la rezultate bune, au dovedit-o și conferințele de la Berlin și Geneva. La conferința de la Geneva, care își continuă lucrările, discuțiile pentru încetarea războiului și restabilirea păcii în Indochina merg pe un drum rodnic fiindcă schimbul de păreri ajută la înlăturarea unor piedici ce se ivesc.

apusene

Europa. Adenauer și-a mai dat astfel odată în vileag gîndurile de a-și lua revanșa față de Franța. Cuvintele folosite de Adenauer au fost atît de jignitoare la adresa Franței, încît guvernul Mendès France a hotărît să renunțe de a mai trata cu Adenauer în privința blocului agresiv așa numit „comunitatea defensivă europeană”.

Guvernul englez ține în această privință isonul bogătașilor americani, grăbindu-se să ofere așa zise „garanții” Franței împotriva pericolului renașterii militarismului german. Dar chiar englezii au un proverb care spune: ceea ce i se potrivește gîscanului se potrivește și găștii. Acest proverb îl cunosc și francezii, care se întrebă pe drept cuvînt de ce o fi bună comunitatea defensivă europeană pentru Franța, iar pentru Anglia nu? Cu toate garanțiile făcătoare pe care Anglia s-a grăbit să le dea, cele mai importante comisii ale parlamentului francez au respins ratificarea tratatelor de la Bonn și Paris.

Poporul german pe care imperialiștii americani vor să-l folosească din nou drept carne de tun a spus un nu categoric tratatelor de la Bonn și Paris. În referendumul popular care a avut loc în R. D. Germană cît și într-o mulțime de localități din Germania apuseană, marea majoritate a populației s-a pronunțat pentru un tratat general european de securitate colectivă, împotriva blocului războinic al comunității defensive europene. De asemenea, în acest timp la numeroase conferințe internaționale, personalități din toate țările, de convingeri politice și religioase diferite, s-au pronunțat împotriva comunității defensive europene.

Popoarele lumii văd astăzi tot mai limpede că în politica internațională sint urmate două căi diferite:

— calea tratativilor, a înțelegerii pașnice, a colaborării cinstite în interesul comun, pe care merg forțele frontului democrației și al păcii, în frunte cu Uniunea Sovietică;

— calea agresiunii, a tratatelor războinice, a împiedicării tratativilor, a amenințărilor menite să sperie pe cei slabi de înger, pe care merg imperialiștii și în primul rînd imperialiștii americani.

Oamenii cinstiți din toate țările năzuiesc spre pace, iubesc viața și de aceea se avîntă cu tot mai multă hotărîre pe calea luptei pentru pace, pe calea prieteniei și înțelegerii între popoare.

Am „intrat” pe fir

Contabila cooperativei din Căpușul Mare, raionul Cluj, alerga de parcă ar fi luat startul la suta de metri.

— Unde fugi? — a întrebat-o cineva.

— Cu situația la raion — a răspuns fără să se oprească.

— Nu cred să ajungi... 25 de kilometri e distanță, nu glumă. Apoi ești și neantrenată.

— Merg numai pînă în comuna vecină — a mai răspuns ea grăbind mai tare pasul.

— Aha, înțeleg, ștafetă care va să zică. Dați situațiile cooperativei vecine, ea le dă mai departe și tot așa pînă ajung la raion. Mulți mai ai în grădina ta, doamne.

Contabila era de acum departe și nu l-a mai auzit. Noi am aflat însă că mergea în comuna vecină să transmită situația prin telefon la U.R.C.A.D. și să ceară mărfuri pentru campania de recoltare.

Poate acum, după ce am „intrat” și noi pe fir, tovarășul Epure Ion nu va mai ține telefonul sfatului popular din Căpușul Mare ferecat în lanțuri sau fără miner.

După corespondențele trimise de tovarășii Iancu G. și Pop M.

Ghicitori

Dacă trec mașini și care
Tremură din mădulare
Mai rău chiar ca o pitie!
Oare ce-ar putea să fie?

(Podul nereparat din satul Mihăștii, raionul Ilița)

Ziua toată, noaptea toată
„Activează” la cămin!
Au de toate. pavoazare,
Liniște, confort, răcoare...
Cine-s năzdrăvanii oare?

(Seroaia cu cei șapte purcei a celui din Gura Jilului)

La horă e ne-ntrecută,
Joacă, chiuie cu foc,
Doar bidoanele cu lapte
Nopti și zile-i zac pe loc.

(Responsabilită centrului de smînțire din satul Dumitra, raionul Năsăud)

A deschis ochii

Adunarea generală a cooperativilor din Grozești, raionul Codăești, a cerut înlăturarea achizitorului Surugiu Gheorghe din muncă, pentru hoții.

— Tovarăși — a spus atunci Joră Nicolae, președintele cooperati-

vei — mulțumesc că mi-ați deschis ochii.

Și ntr-adevăr, Jora a deschis de atunci cit se poate de bine și ochii și urechile, fiindcă de, într-un loc ca Surugiu nu se poate încrede... E n stare să-l înșele la împărțit.

Scrisorile lui Ilie Toanășu

(10)

Duminică, 27 iunie, poposind în Adjud, văd mulțime de tineri cîntînd și dansînd, în drum spre căminul cultural, îmbrăcați în frumoase costume naționale.

O fi o mare petrecere, îmi dau eu cu părerea. Întru apoi în vorbă cu un tînăr.

— E concursul căminelor culturale, bade. Faza pe raion.

Cînd am auzit de concurs, am intrat și eu repede în sala căminului, împreună cu artiștii amatori. Nu m-am urcat pe scenă, ci m-am așezat pe o bancă în spatele comisiei.

— Să începem, tovarășe Ignat Nicolae, altfel o să ne apuce noaptea, și de eu mai am și alte treburi — spunea unul din comisie.

— Ba pînă nu ne sfătuim cine va avea cuvîntul hotărîtor la selecționarea echipelor, nu începem. — răspunse Ignat, îndrumătorul secției culturale regionale Birlad.

— De ce să mai lungim vorba, tovarășe Ignat? Eu sînt secretarul sfatului popular raional, președintele juriului de selecționare, deci eu voi hotărî. Nu-i așa, tovarășe Bordei?

— Așa-i, așa-i, tovarășe Zegan, d-voastră desigur... din punct de vedere... în calitate de secretar... răspunse îndată Bordei Ioan, îndrumătorul secției culturale raionale Adjud.

Ignat Nicolae se făcu foc:

— Nu uita, tovarășe Bordei, că o să mai dai pe la regiune și atunci vom sta de vorbă...

— Pe la regiune vin mai rar, dar cu tovarășul Zegan mă întîlnesc în fiecare zi, așa că, din punctul meu de vedere... nu pot — răspunse acesta.

Spectatorii din sală erau nerăbdători să înceapă concursul. Continuînd cearta în șoapte, comisia a luat loc pe scaune. Pe scenă dansatorii din Slobozia-Urechești se străduiau să execute cit mai corect și vioi dansurile. Și jucau bine. Dacă nu erau în concurs, mă prindeam și eu în roată cu ei. Cearta în comisie începu din nou, mai înfocată, la sfîrșitul dansului.

— Tovarăși, trebuie să judecăm din toate punctele de vedere. Din punctul de vedere istoric, al elasticității mișcărilor, al împrejurărilor obiective, dacă sînt bătrîni în echipa de dans. Și vedeți, nu sînt. Deci nu merită mai mult de 4,50. La faza interraională nu poate merge, — hotărî Bordei Ioan.

— Ba eu nu sînt de acord — interveni Zegan.

— Hotărîsc eu, căs de la regiune — răspunse autoritar Ignat Nicolae.

Zegan Dumitru n-a mai stat la masa comisiei. S-a sculat și a ieșit afară.

Bordei Ioan a respirat ușor, a luat caietul de concurs al căminului din Urechești și a scris: „Comisia raională avînd în vedere toate punctele de vedere... acordă nota 4,50”.

Pe scenă s-au urcat apoi dansatorii din Domnești-Sat. Ei s-au prezentat mai slab ca cei din Urechești, dar Bordei a spus:

— Ei sînt mai aproape. Ii putem mobiliza ușor la faza interraională, așa că le dăm nota 5, din punct de vedere al transporturilor...

Mă apucaseră căldurile. Am ieșit afară.

Și m-am hotărît: Premiul întâi merită comisia. Premiul întâi pe țară... în dezorganizarea concursului.

O agitație vizuală... nemaivăzută

Drept! Culcat... Drept, culcat!... Omul se oprește o leacă să-și tragă răsufllarea și o ia de la început.

— Ce faci bade Ioane? îl întreb.

— Nu vezi? Mă antrenez.

— Ai fi vrînd să iei insigna G.M.A.

— Vreau, cum să nu vreau. Dar exercițiile astea le fac pentru altceva. Incerc să mă obișnuiesc cu titlul afișelor de la cămin.

— Cum vine asta?

— Uite despre ce e vorba — mă lămurește omul. — În ultima vreme, căminul cultural din comuna Petrești, raionul Găești, a început să desfășoare o activitate mai bună decît în trecut. Bibliotecarul împarte cărți în sat, în ultima vreme s-au infiripat și echipe artistice la cămin.

Dar ce și-au spus oamenii? „Dacă avem acum activitate, să facem și o pavoazare, să-i meargă vestea. Ca la noi, la nimenea!”

Pe pereții unei cămăruțe de cițiva metri pătrați, au fost lipite, nici mai mult, nici mai puțin, 62 afișe. Din tavan și pînă-n podele, numai afișe. Să le citești pe cele de sus cu „Să păstrăm zăpada pe ogoare” îți trebuie o scară. Să le citești pe cele de jos cu concursul echipelor artistice, trebuie să te culci pe burtă.

— Cam multe afișe, e drept, dar așa nu se vede că pereții sînt scorojiți și nevăruiți — mărturisește uneori directorul căminului cultural.

Noi l-am întreba: nu crede că dacă acum se văd mai puțin pereții murdari, în schimb se vede — de la o poștă — că nu înțelege rostul agitației vizuale?

Traian Lungu

Ghicitori

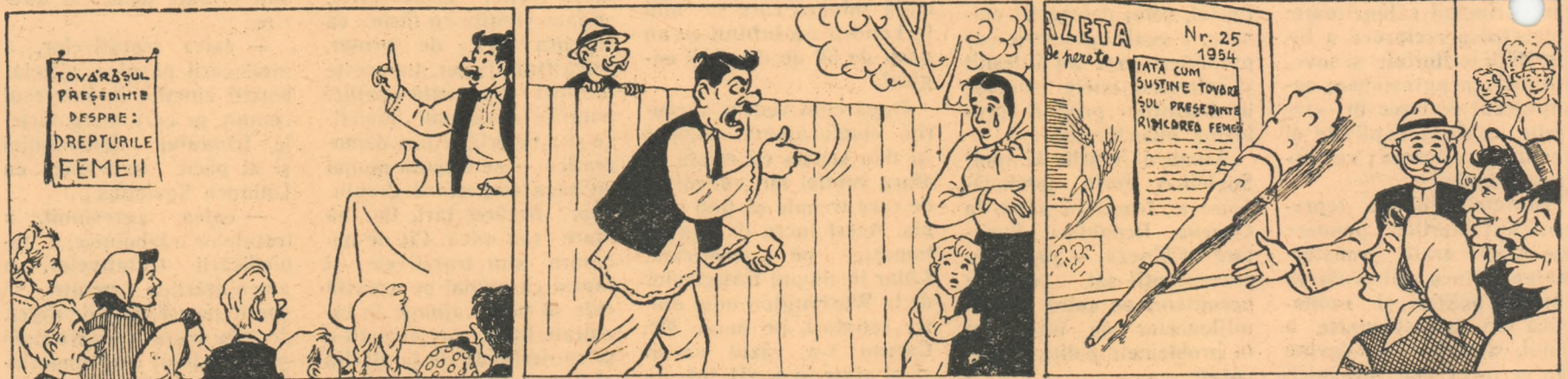
— Ce joci bre așa cu foc,
Ce-ai de nu mai stai în loc?
— Joc c-am fost întîiu-n sat
Ce-a dat cota către stat.

Uite mă, zgirie brinză
Vrea și cuie, vrea și pinză,
Dar de cotă dacă-i spui,
Nu te-aude dumnealui.

DIN ÎNTÎMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI (12)

(Desen de F. Calafeteanu)

Președintele comitetului executiv al sfatului popular comunal Vlădeni, raionul Iași, deși în vorbe susține că femeia are azi drepturi egale cu bărbatul, are o atitudine condamabilă chiar față de soția sa.

Președintele repetă:
„Da, femeia ni-e egală
Și in orice-mprejurare
S-o susținem cu'ndrăzneală!”

Moș Ardei, privind peste gard:
Ce văd? Oare-ăst președinte
Ne-a vorbit mai înainte?
Vai de-așa egalitate:
Soața rabdă — el o bate...

Moș Ardei, către cetățeni:
Ne-a zis ieri, chiar el, în sală:
„S-o susținem cu'ndrăzneală!”
Dar n-a spus conferențiarul
Că'ndrăzneala lui e... parul.